

vens § 1 udstedes af statsamtet. I § 28, stk. 2, er det som en undtagelse til reglen i stk. 1 fastsat, at justitsministeren kan bestemme, at en adoption kan bevilges i et andet land, når adoptionen er gennemført i overensstemmelse med Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner. I betænkning 1323/1996 om Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner sammenholdt med dansk adoptionslovgivning, pkt. 6.4.3., blev det bl.a. anført, at baggrunden for bestemmelsen er hensynet til så vidt muligt at undgå den situation, at Danmark bliver nødt til at afstå fra at modtage adoptivbørn fra lande, der stiller krav om, at barnet først overføres til modtagerstaten, når adoption er gennemført i oprindelseslandet.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 28, stk. 2, har endnu ikke været udnyttet. Baggrunden herfor er, at det ikke har været nødvendigt at fastlægge, om kompetencen til at træffe den endelige afgørelse om adoption henhører under oprindelseslandet eller Danmark. I praksis har begge lande således formentlig anset sig for kompetente til at træffe den endelige afgørelse, uden at oprindelseslandet af den grund har nægtet at udlevere barnet til Danmark.

Derimod har der i enkelte tilfælde vist sig at være behov for at kunne anerkende en udenlandsk adoptionsafgørelse, uden at denne er blevet erstattet af en dansk adoptionsafgørelse. Det drejer sig navnlig om tilfælde, hvor en af adoptanterne er afgået ved døden, efter at adoptionen er endeligt gennemført i oprindelseslandet, men inden den er afsluttet i Danmark. I praksis er den efterladte ægtefælle efterfølgende blevet godkendt som eneste adoptant med den virkning, at barnet – i modsætning til eventuelle andre (halv)søskende – ikke retligt har haft noget slægtskab til den afdødes slægt.

Dertil kommer, at det synes unødvendigt, at Danmark opretholder en ordening, hvorefter der udstedes dansk adoptionsbevilling i de tilfælde, hvor danske myndigheder m.v. har haft afgørende indflydelse på gennemførelsen af adoptionen i oprindelseslandet. En sådan indflydelse er således sikret for adoptioner gennemført i overensstemmelse med Haagerkonventionen for adoptioner, der foretages med henblik på adoption af et barn til Danmark. Der henvises i den forbindelse til ovennævnte betænkning 1323/1996, side 68.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen ændres således, at det følger direkte af § 28, *stk. 2, 1. pkt.*, at udenlandske adoptionsafgørelser uanset *stk. 1* anerkendes her i landet, når adoptionen er gennemført

med henblik på adoption af barnet til Danmark i overensstemmelse med Haagerkonventionen af 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner. Efter *2. pkt.* foreslås det, at justitsministeren skal kunne fastsætte nærmere regler herom. Endelig foreslås det i *3. pkt.*, at ministeren herudover skal kunne træffe afgørelse om anerkendelse af andre udenlandske adoptionsafgørelser.

Bestemmelsen er en undtagelse til reglen i *stk. 1* om personer med bopæl (domicil) i Danmark. Der ændres således ikke ved gældende ret for anerkendelse af udenlandske adoptionsafgørelser i de tilfælde, hvor adoptanterne ikke har domicil i Danmark.

Retsvirkningen af anerkendelse af en udenlandsk afgørelse vil være, at barnet anses for at være adopteret, uden at der udstedes en dansk adoptionsbevilling. Der vil herefter i forbindelse med hjemtagelse af barnet til Danmark alene kunne være behov for at træffe selvstændig afgørelse om barnets navn. I mange tilfælde vil det dog være overflødigt at træffe selvstændig afgørelse herom, da barnet allerede har fået det ønskede navn ved den udenlandske adoptionsafgørelse. Er der behov herfor, kan der efterfølgende ske en navneændring efter de almindelige regler herom i navneloven. Efter indfødsretslovens § 2A opnår barnet endvidere umiddelbart dansk statsborgerskab ved adoptionen forudsat, at barnet er under 12 år og mindst én af adoptanterne er dansk statsborger.

Den udenlandske adoption, der anerkendes her i landet, vil få retsvirkninger fra tidspunktet for den udenlandske afgørelse om adoption. Dette gælder f.eks. i relation til slægtskabet mellem barn og adoptant, indfødsret, arveret og navn.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 28, *stk. 2, 1. pkt.*, er det som nævnt en forudsætning, at der foreligger en endelig afgørelse om adoption fra oprindelseslandets myndigheder, og at denne er truffet med henblik på adoption af barnet til Danmark i overensstemmelse med Haagerkonventionens regler herom. Er en af disse betingelser ikke opfyldt, vil der efter de almindelige regler skulle udstedes en dansk adoptionsbevilling.

Kravet om, at adoptionsafgørelserne skal være truffet med henblik på adoption til Danmark skal ses i lyset af, at der er tale om en fravigelse af det almindelige princip i adoptionslovens § 28, *stk. 1*, hvorefter personer, der har bopæl (domicil) i Danmark, alene kan adoptere efter reglerne i den danske adoptionslov. Fravigelse af dette krav giver ikke anledning til betænkeligheder i de tilfælde, hvor Danmark er modtagerland i forhold til adoptionen, da det i disse tilfælde er en betingelse for at gennemføre adoptionen i oprin-